

MAGNIFICAT

GAZETKA PARAFIALNA KATEDRY LWOWSKIEJ

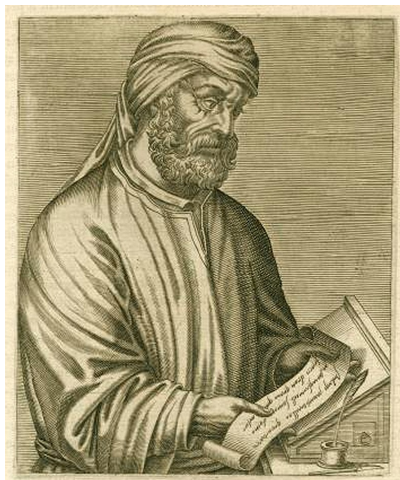
NUMER 7

LIPIEC 2024

STAROŻYTNI PISARZE CHRZEŚCIJAŃSCY

Obok kanonizowanych przez Kościół teologów w starożytności spotykamy jeszcze tak zwanych „pisarzy chrześcijańskich”. Nie zostali oni świętymi, gdyż nie wszystkie ich poglądy okazały się ortodoksyjne. Pamiętajmy, że dopiero kształtowało się nauczanie Kościoła i wiele było „poszukiwań” i prób zdefiniowania „artykułów” wiary katolickiej. Mimo to pisma tych autorów często są nieocenionym źródłem wiedzy. Przyjrzymy się więc dwóm takim postaciom: **Tertulianowi** i **Orygenesowi**. Na początek ten pierwszy.

Tertulian urodził się około 150 – 160 r. w zamożnej pogańskiej rodzinie w Kartaginie. Miasto to było wówczas intelektualnym centrum Afryki Północnej, nie dziwi więc fakt, że ojciec, będący naczelnikiem wojskowym, zapewnił Tertulianowi wszechstronne wykształcenie klasyczne. Chłopiec był, na co wskazuje jego późniejsza twórczość, wybitnie uzdolniony, dzięki czemu mógł w stopniu biegłym poznać filozofię, literaturę klasyczną, retorykę, nauki przyrodnicze, medycynę, psy-

chologię, a także, co ważne, prawo.

Przez całe życie cechowało go pełne energii zaangażowanie w sprawy, którymi się akurat zajmował. W młodości jako pogańszczyzna, z niezwykłą zaciekleścią krytykował chrześcijan i ich wiarę, a także uczestniczył w kulcie bogów i licznych rozrywkach, które później sam uznał za wysoce niemoralne. Nie są dostępne żadne dokumenty tłumaczące, kiedy i dlaczego zainteresował się chrześcijaństwem, tym niemniej wiadomo, że około 193 r. nawrócił się i przyjął chrzest. Sugeruje się, że Tertuliana, wychowanego w szkole stoickiej, mógł zaintrygować spokój z jakim wyznawcy Chrystusa szli na śmierć, co zaowocowało dokładniejszą obserwacją ich życia oraz samodzielnym studiowaniem Pisma Świętego.

W TYM NUMERZE:

STAROŻYT- NI PISARZE	2
ŚW. KRZYSZTOF	3 4
WYJAZD DZIECI	5
ZAGŁADY POLSKICH PROFESO- RÓW	6
I SOBOTA	7 8
SZKOŁA FORMACJI	9
ADM	10
TALENTY NASZEJ PARAFII	11

Jako nowoochrzczony, z charakterystycznym dla siebie zapałem, zaczął tworzyć liczne pisma, głównie o charakterze apologetycznym – tzn. broniące wiary, a także polemizujące z pojawiającymi się herezjami.

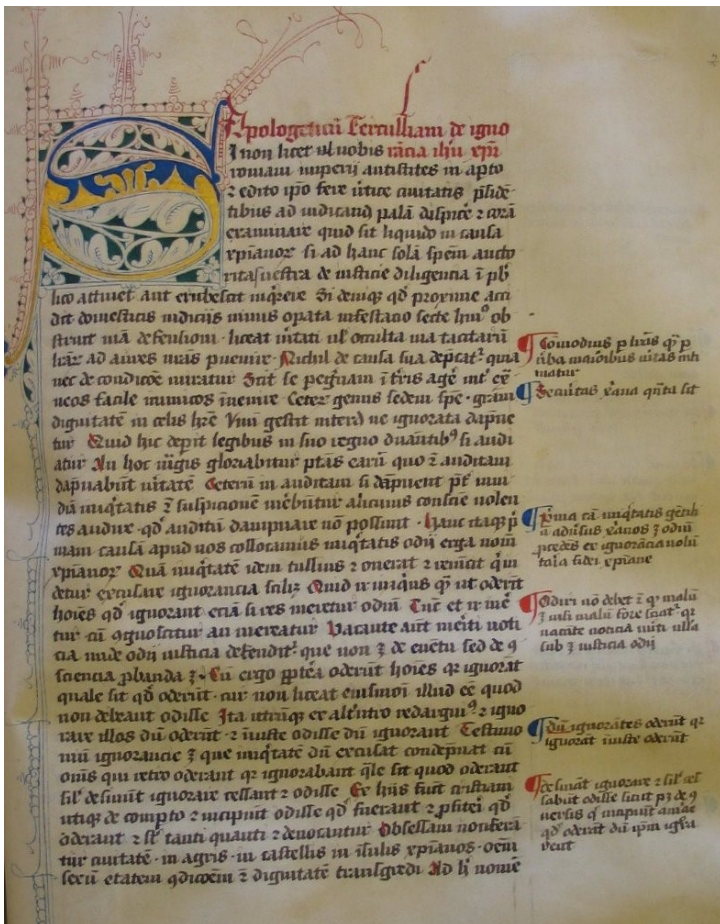
Prawdopodobnie porywcza natura i gorące pragnienie odnalezienia moralnego ideału sprawiły, że w 207 r. Tertulian dołączył do montanistów. Była to grupa buntowników, początkowo

działająca w obrębie Kościoła, która jednak z czasem całkowicie się od niego odłączyła. Utworzyła się ona wokół Montana, działającego we Frygii, na terenie obecnej Turcji. Jej członkowie głosili szybkie nadejście końca czasów i bliską paruzję (ponowne przyjście Pana Jezusa) oraz nawoływali do nasilonej ascezy, bezżenności, a także uznawali, że prorokujący nie muszą podlegać hierarchii kościelnej, a nawet ją przewyższają. Po kilku latach przynależności do montanistów Tertulian oddzielił się od nich, tworząc wokół siebie nową grupę, nazwaną później tertulianistami. Zmarł około 220 r., doczekawszy starości.

Od swojego nawrócenia Tertulian napisał bardzo wiele tekstów, z których trzydzieści jeden zachowało się do naszych czasów. Do najważniejszych należą: *Preskrypcja przeciw heretykom*, *Przeciw Marcjonowi* wraz z dopełniającymi go tekstami *O Ciele Chrystusa* i *O zmartwychwstaniu zmarłych*, a także *Przeciw Prakseaszowi*. W *Preskrypcji przeciw heretykom* Tertulian wykazuje ciągłość Kościoła, związaną z pielęgnowaniem spuścizny Apostołów oraz sukcesją apostolską, podkreślając, że jest ona gwarantem właściwego przekazywania Objawienia; w tym dziele wprowadza też jako pierwszy pojęcie Tradycji. Tekst *Preskrypcji* powstał w odpowiedzi na zarzuty heretyków, w których insynuowali oni, że Apostołowie zapoczątkowali własną tradycję,

nie przekazując w czystej formie tego, co przyniósł Jezus.

Kolejne ważne pismo Tertuliana, *Przeciw Marcjonowi*, powstało w odpowiedzi na poglądy heretyka Marcjona. Twierdził on, że istnieje dobry Bóg Nowego Testamentu oraz, w opozycji do Niego, zły Bóg Starego Testamentu. Ponadto był przedstawicielem doketyzmu – przekonania, że Ciało Chrystusa było jedynie pozorne, był On Bogiem, nie człowiekiem. Tertulian napisał rozległą polemikę, w której wykonał ogromny wysiłek egzegetyczny i interpretacyjny i ukazał całościowo głęboką spójność obu Testamentów. Odrzucił również doketyzm, dowartościowując ciało ludzkie podkreślił jego godność i argumentował, że Syn Boży przyjął je w sposób rzeczywisty. Dopełnieniem *Przeciw Marcjonowi* są teksty *O Ciele Chrystusa* oraz *O zmartwychwstaniu zmarłych*.

Wreszcie, najpóźniejszy z wspomnianych tekstów, *Przeciw Prakseaszowi*, jest być może najważniejszym ze wszystkich, jakie napisał Tertulian. Jest to jednocześnie najważniejszy tekst dotyczący Trójcy Świętej sprzed Soboru Nicejskiego (325 r.). Prakseasz wyznawał monarchianizm, pogląd, zgodnie z którym jeden Bóg objawia się na przemian „na sposób” Ojca, Syna i Ducha. Polemika z tą herezją wymagała użycia wysublimowanego i precyzyjnego języka, którego ówczesnej teologii brakowało. Tertulian, bazując na swej wiedzy prawniczej, a także prawdopodobnie czerpiąc z filozofii stoickiej, stworzył w tym traktacie podwaliny języka teologii zachodniej. Wprowadził między innymi fundamentalne pojęcia, jak *persona*, czy *substantia*. Jako pierwszy użył w odniesieniu do Boga terminu „Trójca” i zdefiniował Ją jako Boską substancję, jedną w trzech Osobach.

Tertulian jest określanej jednym z założycieli teologii zachodniej, gdyż w swoich dziełach zaproponował rozumową argumentację dogmatów. Jego dzieła poruszały podstawowe tematy wiary i stworzyły język wykorzystywany przez kolejne pokolenia teologów do ich pogłębiania

15 INTERESUJĄCYCH CIEKAWOSTEK O ŚWIĘTYM KRZYSZTOFIE

Jako męczennik wczesnochrześcijański święty Krzysztof jest postacią bardzo ważną dla Kościoła katolickiego i prawosławnego. Co warto o nim wiedzieć? Poniżej znajdują się wybrane informacje na jego temat.

1. Święty Krzysztof znany jest przede wszystkim z legend, ale badania dowodzą, że pochodził z Azji Mniejszej.

2. Świeckie podania ludowe utożsamiały go z postacią zupełnie potężną i niesamowitą. Opisywano go jako człowieka, który miał wzrost liczący około czterech metrów, a także nadludzką siłę, dzięki której był w stanie przenosić pielgrzymów przez rzeki.

3. Jego imię nawiązuje do słów oznaczających „niosący Chrystusa”, przez co na obrazach bardzo przedstawiany jest jako mężczyzna niosący na barkach małego Jezusa.

4. Średniowieczna legenda mówi o tym, że święty Krzysztof zapadł się na samo dno rzeki, kiedy niósł na swoich plecach małego Jezusa. Ten miał mu wtedy powiedzieć, że Święty niosąc Go dźwiga cały świat, ponieważ to On jest tym, któremu służy pomagając innym.

5. Święty Krzysztof poniósł męczeńską śmierć za czasów panowania cesarza rzymskiego Decjusza Trajana. Rządził on Cesarstwem Rzymskim od 249 do 251 roku i wiadomo, że za jego czasów wyznawcy Chrystusa byli silnie represjonowani. Wymagał on składania ofiar bogom na terenie całego Imperium i nie podobało mu się to, że chrześcijanie odwrócili się od politeizmu.

6. Najstarsze wzmianki dotyczące kultu świętego Krzysztofa pochodzą z V wieku. To z nich dowiedziano się, że był on torturowany zanim został ścięty mieczem lub też spalony na stosie.

7. W związku z historią dotyczącą jego siły i przenoszenia pielgrzymów przez rzeki, święty Krzysztof jest dzisiaj patronem mostów, miast położonych nad rzekami, przewoźników, żeglarzy, podróżników oraz pielgrzymów.

8. Na Wschodzie święty Krzysztof uznawany jest za patrona kierowców oraz patrona dobrej śmierci.

9. Dzień świętego Krzysztofa obchodzony jest w Kościele rzymskokatolickim 25 lipca, a w Kościele luterańskim dzień wcześniej. W wielu parafiach odbywa się tego dnia święcenie pojazdów.

10. W 1969 roku po drugim Soborze Watykańskim papież Paweł VI zatwierdził nowy kalendarz liturgiczny, z którego usunięto aż 93 świętych w tym również świętego Krzysztofa. Swoją decyzję uzasadnił tym, że dużym zagęszczeniem świąt oraz tym, że trudno o dowody istnienia niektórych spośród świętych. Od tamtej pory obchody święta są dobrowolne.

11. Na ikonach greckich lub bułgarskich święty Krzysztof jest przedstawiany jako ludzka postać z psią głową, która trzyma włócznię oraz tarczę lub krzyż. Wizerunek ten nawiązuje do legendy o chłopcu, który miał niezwykłą siłę i głowę przypominającą głowę

psa. Według legendy zdecydował się na męczeńską śmierć, aby otrzymać od Boga duszę.

12. Święty Krzysztof istnieje w wielu herbach polskich miast. Z kolei Wilno jest miastem posiadającym historyczny herb ze świętym Krzysztofem.

13. Święty Krzysztof według legend chciał służyć najpotężniejszemu bóstwu, dlatego wybrał Szatana. Z czasem jednak przekonał się, że Jezus jest znacznie silniejszy.

14. Pierwotne imię Krzysztofa to Reprobis, co oznacza „odrażający”, ponieważ jego głowa przypominała głowę psa.

15. Większość legend na temat świętego Krzysztofa powstała w epoce średniowiecza.

WYJAZDY DZIECI Z PARAFII

W dniach 7-10 czerwca nasz parafialny ośrodek rekolekcyjny gościł dzieci, które w tym roku przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej. Był to dla dzieci wspaniały początek wakacji pod opieką ks. Jana i s. Lidii. Z dala od miejskiego zgiełku i alarmów przeciwbombowych. Świeże powietrze, dobre towarzystwo, wspólna modlitwa i zabawa - wszystko sprzyjało temu, by tych kilka dni na

długo pozostało w pamięci dzieci, które na zakończenie własnoręcznie przygotowały teatryk kukielkowy przedstawiający sceny biblijne.

W dniach 8-19 czerwca dzieci i młodzież Lwowskiej Bazyliki Metropolitalnej radośnie i pożytecznie spędziły czas w Ośrodku Rekolekcyjnym im. Dzieciątka Jezus w Lubeli koło Żółkwi. Razem z księdzem, seminarzystami i animatorami ponad czterdzieścioro dzieci miało okazję do wspólnego odpoczynku i modlitwy, przebywania na świeżym powietrzu, a jednocześnie pogłębiania swojej relacji z Bogiem podczas Mszy św. i katechezy. „Wakacje z Bogiem” to wspaniały sposób na spędzenie letniego czasu, oderwanie się od studiów i przebywanie w bezpiecznym miejscu. Animatorzy zadbali o to, aby dzieci miło spędziły czas, dlatego codziennie organizowali różne zabawy na świeżym powietrzu, nad jeziorem, a także odbywały się konferencje biblijne. Uczestnicy obozu każdego dnia uczyli się czegoś nowego dla siebie. Po modlitwie dzieci w różnych grupach zaprezentowały sceny biblijne, same przygotowały kostiumy i zapre-

zentowały scenariusz w formie teatralnej. Na koniec przybyli rodzice i wraz z proboszczem ks. Janem Niklem, ks. Iwanem Tymaniem i s. Lidią Ziembowicz modlili się wspólnie podczas dziękczynnej Mszy Świętej w intencji dzieci i prosili o błogosławieństwo. Na zakończenie dzieci wraz z rodzicami i pasterzami mieli pyszną agapę.

83 ROCZNICA ZAGŁADY POLSKICH PROFESORÓW WE LWOWIE

W 83. rocznicę zagłady polskich profesorów we Lwowie bp Edward Kawa prowadził modlitwę za poległych. Wierni miasta Lwowa, przy udziale duchowieństwa, uczcili pamięć polskich profesorów, członków ich rodzin i przyjaciół, rozstrzelanych przez hitlerowców 83 lata temu na Wzgórzach Wuleckich. Rano 4 lipca z inicjatywy Politechniki Lwowskiej i Politechniki Wrocławskiej pod pomnikiem wzniesionym w 2011 roku złożono kwiaty. Po odśpiewaniu hymnów państwowych Polski i Ukrainy delegacje uczelni we Lwowie i z Polski, Konsulat Generalny RP we Lwowie oraz przedstawiciele władz lokalnych oddali hołd ofiarom. Również Polacy ze Lwowa tradycyjnie zgromadzili się przy symbolicznym nagrobku z krzyżem, który w 1991 roku postawiły rodziny poległych naukowców. U stóp pomnika złożono kwiaty i zapalono znicze. Na zaproszenie organizatorów wspólną modlitwę prowadził bp Edward Kawa z księżmi obu obrządków. O godz. 8:00 w kościele św. Marii Magdaleny, z błogosławieństwa metropolity lwowskiego ks. Proboszcz Artur Strączewski OMI odprawił Mszę Św. w intencji poległych polskich profesorów i nowych bohaterów Ukrainy, którzy zginęli w ostatnich dniach wojny. W wydarzeniach brali udział przedstawiciele konsulatu generalnego RP we Lwowie, województwa lwowskiej administracji wojennej, miasta Lwowa oraz przedstawiciele wyższych uczelni.

„PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA”

W sobotę 6 lipca we Lwowie w „Kaplicy Rosena” odbyło się nabożeństwo „pierwszej soboty miesiąca”. Tym razem nabożeństwo organizuje wspólnota parafii rzymskokatolickiej św. Antoniego z Padwy. Duszpasterstwo Dominikanów we Lwowie zaprasza do włączenia się w modlitwę wynagradzającą za zniewagi, jakie ludzie wyrządzają Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

Przełożony domu klasztornej Najświętszej Eucharystii Zakonu Kaznodziejskiego o. Ihor Gniew OP powiedział, że nabożeństwo „pięciu pierwszych sobót” tradycyjnie odbywa się we Lwowie w sposób szczególny – od maja do września włącznie, w kaplicy Matki Bożej Nieustającej Pomocy (ul. Wynnyczenka 30a), zwanej zwykle „Kaplicą Rosena”, ze względu na freski, które w pierwszej połowie ubiegłego wieku namalował światowej sławy artysta Jan Henryk Rosen.

W sobotę 6 lipca nabożeństwo rozpoczęło się w „Kaplicy Rosena” Mszą św. o godz. 19.00, po której nastąpiła procesja z odmawianiem różańca.

O. Ihor Gniew przypomniał, że co miesiąc jedna ze lwowskich parafii RKC w sposób szczególny troszczy się o nabożeństwo. Proboszcz albo wikariusz z wyznaczonej parafii prowadzi mszę i głosi kazanie. Świeccy reprezentujący parafię uczestniczą w czytaniach liturgicznych, prowadzą śpiew, przygotowują refleksje do różańca, czytają psalmy itp.

Pięć zniewag, które szczególnie ranią Serce Maryi

Nabożeństwo „pięciu pierwszych sobót” zaczęto praktykować w Kościele katolickim około sto lat temu, po tym jak jednej z wizjonerek objawień Matki Bożej w Fatimie, s. Łucji, powiedziano o konieczności nagrody za przewinienia, które ludzie na pięć różnych sposobów zadają Niepokalanemu Sercu Dziewicy Maryi. Wizjonerka otrzymała to objawienie 10 grudnia 1925 roku.

Siostra Łucja usłyszała następujące słowa: „Moja córko... Jest pięć rodzajów zniewag i bluźnierstw skierowanych przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi: 1. Zniewaga Jej Niepokalanego Poczęcia. 2. Bluźnierstwo przeciwko Jej dziewictwu. 3. Obraza Jej Boskiego Macierzyństwa, gdy mówią, że jest Ona tylko Matką człowieka. 4. Świętokradztwo tych, którzy otwarcie starają się zaszczepić w dzieciach obojętność, pogardę, a nawet nienawiść do Matki Niepokalanej. 5. Świętokradztwo tych, którzy obrażają Ją w świętych obrazach.”

Co to jest „wynagradzanie” za grzechy?

O. Ihor Gnius wyjaśnił, co to znaczy „wynagradzanie” za grzechy (wykroczenia) i dlaczego jest to potrzebne. Dla lepszego zrozumienia ojciec pokazał to na przykładzie z życia wziętym:

„Jeśli ktoś coś ukradł, musi to zwrócić lub zrekompensować, aby zrównoważyć rachunki. Większość ludzi zgodzi się, że sprawiedliwe i naturalne jest, że gdy ktoś komuś w czymś zawinił lub wyrządził krzywdę, powinien w miarę możliwości zadośćuczynić – naprawić swój występki lub przestępstwo. Natomiast w sensie teologicznym odnosi się to do rzeczy związanych z naszą relacją z Bogiem, Dziewicą Maryją, aniołami i świętymi. Nie chodzi już o tymczasowe ziemskie zyski lub straty, ale o wieczne zbawienie i grzech. Matka Boża mówiła o tym najpierw pastuszkom w Fatimie w 1917 r., a później s. Łucji w 1925 r. – podczas swego prywatnego objawienia.

Wynagrodzenie jest drogą do zbawienia

Zdaniem dominikanina istnieje jeszcze jeden ważny powód zadośćuczynienia za grzechy i bluźnierstwa, popełnione przeciwko Jezusowi Chrystusowi i Jego Matce.

„Każda nagroda, o której mowa w objawieniu „pięciu pierwszych sobót”, odnosi się do pięciu teologicznych dogmatów wiary. Utraciwszy choć jedną z tych prawd, człowiek otwiera się na grzeszne życie, co w efekcie czyni go nieszczęśliwym tu na ziemi, a po śmierci zaprowadzi go do piekła” – wyjaśnia ks. Ihor Gnius. „Na przykład. ktoś odrzuca Niepokalane Poczęcie, uważa Matkę Bożą za zwykłą grzeszną kobietę. Przez to taka osoba nie tylko psuje swoją relację z Bogiem, ale stopniowo zaczyna uważać świętość za niemożliwą lub niepotrzebną. I spokojnie się usprawiedliwia, grzeszy w różnych sferach życia, a także uważa się za osobę mądrą”.

Dlatego, jak twierdzi kapłan, „potrzebne jest zadośćuczynienie jako wewnętrzna droga nawrócenia, a przez to wybawienie z niewoli grzechu”. Według niego Matka Boża z miłości zachęca nas, abyśmy porzucili swoje grzechy, życie pozbawione sensu z punktu widzenia wieczności, i stali się świętymi. A do tego potrzebna jest łaska Boża, którą otrzymujemy ze źródła modlitwy i sakramentów świętych.

„I właśnie kult «pięciu pierwszych sobót» miesiąca może stać się dla kogoś początkiem nawrócenia, a dla kogoś, że tak powiem, podstawą jego życia duchowego. Podczas tych nabożeństw niebo jest szczególnie otwarte, dlatego możemy modlić się o łaski nie tylko dla siebie, ale także dla naszych bliskich i naszej cierpiącej Ukrainy. Dlatego zapraszamy Was do przybycia w tę sobotę, abyście poświęcili swój czas i wysiłki Bogu i Jego Najświętszej Matce, aby wynagrodzić za grzechy ludzkości i bluźnierstwa” – zachęca o. Ihor Gniusz.

Kapłan jest przekonany, że tak jak Chrystus swoją śmiercią zadośćuczynił Bogu Ojcu za grzechy człowieka, tak i my możemy jedynie na swoim poziomie – bo nie jesteśmy bogami – okazywać swoją pobożność poprzez wyrzeczenie w życiu codziennym. „Bo zadośćuczynienie polega także na pewnych praktykach ascetycznych i spełnianiu dzieł miłosierdzia. W rzeczywistości te zadośćuczynienia są ofiarą dla Boga, a także naszym nawróceniem poprzez te praktyki.

Trzy części pokuty „pięciu pierwszych sobót”

Matka Boża objawiła Siostrze Łucji następujące słowa:

Przez pięć kolejnych miesięcy w pierwszą sobotę

1) katolik obowiązany jest przyjmować Komunię Świętą w łasce uświęcającej (tj. po właściwej spowiedzi);

2) pomodlić się na różańcu;

3) przez 15 minut rozważać tajemnice różańcowe. Wszystko to powinno się dokonywać w intencji wynagrodzenia zniewag, jakie ludzie wyrządzają Niepokalanemu Sercu Maryi Dziewicy.

Owoce takiej pokuty, według objawień Matki Bożej w Fatimie, powinno być także nawrócenie Rosji, co uchroni świat przed szerzeniem się jej błędów i globalną wojną. Nabożeństwo „pierwszych pięciu sobót” można praktykować przez cały rok, zaczynając od dowolnego miesiąca.

Комісія у справах душпастирства молоді розпочинає набір в

ШКОЛУ ФОРМАЦІЇ ДУШПАСТИРСТВА МОЛОДІ 2024 - 2025.

Для підвищення рівня компетентності дієцезіального душпастиря молоді, комісія проводить курси підвищення кваліфікації, які є відповіддю на складні питання у вихованні молоді. Один з таких курсів є ШКОЛА ФОРМАЦІЇ ДУШПАСТИРСТВА МОЛОДІ.

Теми з'їздів:

I - МОЛОДЬ, СУСПІЛЬСТВО, ВІРА ТА ЦЕРКВА В УКРАЇНІ

II - ДУШПАСТИРСТВО ТА ДУХОВНИЙ СУПРОВІД МОЛОДІ

III - БІБЛІЯ ТА МУЛЬТІМЕДІА В ДУШПАСТИРСТВІ МОЛОДІ

Дати з'їздів:

17 - 19 жовтня 2024 - Бердичів

6-8 лютого 2025 - Брюховичі (Львів)

15-17 травня 2024 - Ворзель (Київ)

ЗАПРОШУЄМО ДО ПАРАФІЇ СВ. ЙОАНА ПАВЛА ІІ У ЛЬВОВІ НА РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ ДОРОСЛИХ, ЯКІ ВІДБУДУТЬСЯ З 10 ПО 11 СЕРПНЯ.

Програма реколекцій:

- Конференції з духовними отцями.
- Зустрічі з подружжям.
- Зустрічі з терапевтом залежностей.
- Зустрічі з психологом.
- Зустрічі з психотерапевтом.
- Зустрічі зі спеціалістом з виховання дітей.
- Зустрічі зі спеціалістом з теології тіла.
- Молитва.
- Медитація.
- Тайнства.
- Час для спілкування та відпочинку.

Цей чудовий час буде можливістю :

- Поглибити свою віру.
 - Відновити стосунки з Богом.
 - Зустріти нових людей.
 - Отримати підтримку та поради.
 - Відпочити та перезарядитись.
- Забезпечуємо харчування та проживання.

РЕЄСТРАЦІЯ:

ДО 4 СЕРПНЯ У О. ЛУКАША ЛЕСНЯКА
VIBER: 099 274 40 38

Вартість:

- З проживанням: 1500 грн.
- Без проживання: 1200 грн.

Організатор Школи формації душпастирства молоді - о. Юстин Копитко (0671210626)

Для участі в школі запрошуємо священників, богопосвячених осіб, аніматорів молоді від 18 року життя і які принаймні рік працюють в певній групі

Формат школи - однорічний цикл, що складається з трьох з'їздів: осінь, зима, весна.

Львівська
Архідієцезія
запрошує на

XXIII ДЕНЬ МОЛОДІ

06 - 08 ВЕРЕСНЯ 2024
Львів-Брюховичі

Запрошуємо молодь, священників та
богопосвячених осіб

Тема зустрічі:

Паломники надії

У програмі: молитва/конференція/агапа
Організатор: о. Олександр Вішко 096 843 25 53

**WARUNKI
UCZESTNICTWA**
W Archidiecezjalnym Dniu Młodzieży
(6-8. 09. 2024)
wiek: od 12 do 25 lat.

Na spotkanie może przyjść niemal każdy – nawet jeśli komuś wydaje się, że jest daleko od Boga, Kościoła i żywej wiary – ważne, aby w sercu było wystarczająco dużo dobrej woli i otwartości serca, aby doświadczyć wartości duchowych.

- Udział młodzieży w ADM jest bezpłatny;
- Postępuj zgodnie z poleceniami Kapłanów i stałych bywalców;
- Przyjmuj wszelkie niedogodności w duchu pokuty;

- Powstrzymaj się od palenia i picia alkoholu;
Jak zapisać się do ADM? Prowadzimy zapisy u naszych duszpasterzy, którzy do 5 września 2024 przekażą liczbę osób na numer: 096 843 2553
Co zabrać ze sobą na Archidiecezjalne Dni Młodzieży?

- Na noc: śpiwór, materac, przybory toaletowe i ewentualnie latarka;
 - W zależności od pogody – sweter, płaszcz przeciwdeszczowy/parasol;
 - Jeśli regularnie zażywasz jakieś leki, nie zapomnij ich zażyć!
 - A przede wszystkim młodzieńczy entuzjazm;
- Spotkanie będzie dobrą okazją do spotkania i nawiązania przyjaźni z ludźmi o podobnych poglądach, którzy w przyjaźni z Bogiem walczą o te same wartości. Zapraszamy młodzież, księży i osoby konsekrowane.

SAMSON

Nie spałem ja gdy ostrzygali moje włosy,
Słyszałem wszystko, lecz nie mogłem się poruszyć,
I nie ktoś obcy – to najbliższych brzmiały głosy,
Związane ręce, żal próbuje mnie zadusić.

Uwolnić siebie mogę, tylko po co – nie chcę,
Nie było miecza, który mógłby zadać rany,
Dziś ja bez ran zraniony cały... Myślą że śpię,
I nie potrafię rozerwać – te ich kajdany.

Bo nie straciłem swej nadprzyrodzonej siły,
Chociaż wyznaję, że zesłano na mnie karę,
Niepokonany – moce mnie nie opuściły,
Sił nie straciłem, lecz straciłem swoją wiarę.

Pytaliście mnie, więc musiałem coś powiedzieć,
Lecz któż z was, niedowiarków, wielkość cudu uzna,
Że włosy dają siłę, łatwiej wam uwierzyć,
Bo dar od Najwyższego – dla was to jałmużna!

Jak dobrze, że moje oczy tego już nie widzą,
Oparty o kolumny, śmierć mnie dziś obudzi,
Pomiędzy tymi stoję, co mnie nienawidzą,
Cóż, wiarę swą straciłem, lecz nie w Boga – w ludzi!

Chociaż każdego z nas obdarowuje Stwórca,
Każdy Samson otrzyma swą nadludzką siłę,
Lecz z czasem coraz więcej różni się od wzorca,
Bo zawsze człowiek znajdzie gdzieś swoją Dalilę.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie im. Jana Olszewskiego.

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2024

Fundacja
**POMOC POLAKOM
NA WSCHODZIE**
im. Jana Olszewskiego

Katedra Lwowska
NA ŻYWO

PARAFIA BAZYLIKI METROPOLITALNEJ
P.W. WNIEBOWZIĘCIA NMP WE LWOWIE

Plac Katedralny, 1, Lwów, 79008

Tel.: +38(032) 235-56-92

Tel.: +38(032) 235-89-78

Fax: +38(032) 235-87-56

Email: parafia@lwowskabazylika.org.ua

Банківські реквізити:

Релігійна громада РКЦ Парафії Митрополічної
Базиліка Успіння Пресвятої Діви Марії у Галицькому р-
ні м. Львова

Рахунок № UA393253650000002600301363112

> **KredoBank** ЄДРПОУ- 23948477, МФО 325365

Redaktor: ks. Krzysztof Szebla

Dziennikarze: Anna Firman, s. Lidia Ziembowicz,
Irena Pamuła, ks. Aleksander Kusy, Weronika
Ursini, Wita Jakubowska.

Korespondenci: ks. Aleksander Kusy, Sergiusz
Jakubowski, Weronika Ursini

Redaktor techniczny: Józef Helysz

Średni nakład: 450 egz.

Porządek Mszy świętych

NIEDZIELA:

- 7:00 - Msza św. w języku polskim
- 8:00 - Msza św. w języku łacińskim
- 9:00 - Msza św. w języku ukraińskim
- 10:15 - Msza św. w języku polskim (dla dzieci)
- 11:30 - Msza św. w języku polskim (Suma)
- 13:00 - Msza św. w języku polskim
- 15:00 - Msza św. w języku angielskim
- 17:30 - Nieszpory niedzielne
- 18:00 - Msza św. w języku polskim (dla młodzieży)

DNI POWSZEDNIE:

- 7:30 - Msza św. w języku polskim
- 10:00 - Msza św. w języku polskim
- 17:30 - Msza św. w języku ukraińskim
- 18:30 - Msza św. w języku polskim

